

1. Innledning

Norsk Organisasjon for Jegere og Skyttere (NOJS) er en forbunds- og partipolitisk uavhengig organisasjon for alle med interesse for jakt, skyting, børsemakerarbeid, våpen- og patronsamling i Norge. NOJS eier og driver www.kammeret.no som med over 32000 registrerte medlemmer er Norges største nettsamfunn for jegere, skyttere og andre med våpenrelaterte interesser. Dette høringssvaret er utarbeidet av medlemmene i fellesskap, og er vedtatt av et klart flertall. Vi tør derfor å hevde at høringssvaret er representativt for "grasrota" av norske våpeneiere.

Først vil vi berømme departementet for at forskriften i all hovedsak synes å være veloverveid og fornuftig, med en bra balanse mellom myndighetenes kontrollbehov og våpeneieres behov for å fortsatt kunne drive med jakt, skytesport og samling med videre. Vi ønsker likevel noen endringer og presiseringer. Dels for å gjøre regelverket mer klart og entydig så det blir enklere å håndheve på en rettferdig måte, dels for bedre harmonisering med EUs våpendirektiv, og dels for å hindre unødige og formentlig utilsiktede skadevirkninger for landets mange våpeneiere.

I likhet med departementet vil vi også foreslå noen mindre endringer i våpenloven. Våpenlovgivning må sees i et historisk perspektiv, og samtidig være framtidsrettet. Dagens våpenlov er fra 1961, våpenforskriften noe nyere men likevel preget av å være skrevet i en annen tid hvor samfunnet var opptatt av andre trusler enn i dag. På de snart 60 år som er gått siden 1961 har man sett en rivende utvikling, ikke bare i samfunnet men også på områder som jakt- og skytterkultur og ikke minst våpenteknisk. Vi må kunne forvente at denne utviklingen fortsetter. Samfunnet, jaktkultur, skytterkultur og de våpenkonstruksjoner som er vanlige kommer i 2080 til å være like forskjellige fra dagens situasjon som det vi i 2020 er fra situasjonen i 1961.

NOJS mener at ny våpenlov og forskrift må være slik innrettet at de minimum kan bestå i nye 50-60 år, uten hyppige endringsbehov. Utvikling og framtidsrettet endring, enten det er innen skyteidrett eller i form av nye og mer egnede jaktvåpen, er både ønskelig og uunngåelig. Det er derfor viktig at forskriften i stor grad er teknologinøytral, og at den tar høyde for framtidige endringer i hvilke jaktformer og skytegrener som kan bli populære.

Det er vår oppfatning at enkelte detaljer i forskriften, slik den er foreslått, vil kunne stå i veien for slik utvikling og etter relativt kort tid komme i utakt med samfunnet. Vi vil derfor foreslå noen endringer, som vi mener kan bøte på dette. Videre kan ny forskrift være en ypperlig anledning til å kvitte seg med "gammelt grums", så en ikke viderefører forbud som kanskje var fornuftige for 30-40 år siden men som ikke synes like fornuftige eller relevante i dag.

2. Forslag til endringer og presiseringer

Kapittel 1 Definisjonar, sakleg og stadleg verkeområde

§ 1-1 Definisjonar:

2. Pipe: "sylindrisk metallstykke med eit gjennomgåande hol, som er kamra for bruk av ferdigladde patroner."

NOJS bemerkar: Bortsett fra konkurransepiper med tung profil har mange, om ikke de fleste, piper en annen form enn sylindrisk, ja de kan endog være oktagonale.

Forslag til endring: Stryk ordet "sylindrisk".

3. Låskasse: "den delen av eit skytevåpen som pipa og avtrekkarmekanismen er festa i. For pistolar, revolverar, rifler, haglevåpen og kombinasjonsvåpen som brekkast for lading og tømning reknast rammestykket som låskasse. For skytevåpen med dela låskasse reknast både over- og underdelen som låskasse."

4. Sluttstykke: den delen av eit skytevåpen som fører patrona inn i kammeret. For revolverar, rifler, haglevåpen og kombinasjonsvåpen som brekkast for lading og tømning reknast rammestykket også som sluttstykke. For pistolar reknast glidestykket som sluttstykke.

NOJS bemerkar: Rammestykke på brekkvåpen og revolver er i forslaget definert som både låskasse og sluttstykke Dette er kanskje ikke hensiktsmessig.

Videre synes definisjonen av sluttstykke å ikke omfatte alle relevante konstruksjoner, for eksempel har rifler med fallblokkmekanisme (som Ruger no.1) et sluttstykke/låseblokk som beveger seg rett opp og ned på tvers av løpsaksen og som ikke fører patronen inn i kammeret. Konsekvensen av dette er at slike rifler ikke får noe sluttstykke definert som vital del, og dermed ikke kan oppbevares lovlig med vital del innelåst i våpenskap. NOJS vil foreslå en endring som gjør at definisjonen av sluttstykke vil dekke alle kjente former for sluttstykke, også glidestykke på pistol.

Forslag til endring: «4.Sluttstykke: Den delen av eit skytevåpen som utgjør bakvegg for kammeret, når denne delen er separat frå ramme eller låskasse.»

6. Vital våpendel: "Sluttstykke, låskasse og pipe. For hagle- og kombinasjonsvåpen med to eller fleire piper og som spennast ved å brette våpenet, reknast også forskjeftet som vital våpendel. For pistol reknast også rammestykket som vital våpendel. For revolver reknast også tønna som vital våpendel. For haglevåpen med utvending hane som ikkje kan brekkast, reknast også hane eller

tennstift som vital våpendel. For skytevåpen med flintlås reknast også flinten som vital våpendel. For skytevåpen med perkusjonslås reknast også nippelen som vital våpendel.”

NOJS bemerk: Departementet har gjort en god jobb med å tydeliggjøre hva som regnes som vital del.

Vi vil likevel bemerke at det også finnes dobbeltløpede rifler og enkeltløpede våpen med hagle-aktig mekanisme som spennes ved å brette våpenet, disse bør også ha forskjeft som vital del. Videre så er det mange våpentyper som har utvendig hane, og mange eldre hagler som har utvendig hane kan brenkes for å lades men hanen spennes ikke ved at våpenet brenkes. Disse hanehaglene har ikke forskjeft som vital del, så hane eller tennstift burde kunne også kunne regnes som vitale deler på slike våpen. Dersom hane er vital del på «hagle som ikkje kan brenkast», så fremstår det som logisk at hane også er vital på alle andre konstruksjoner med utvendig hane. Vi kan ikke se noen grunn til at hanen på en rifle ikke skal være vital del, når hanen på en hagle er vital del.

Forslag til endring: 6. Vital våpendel: Sluttstykke, låskasse og pipe. For våpen som har enkeltskuddsmekanisme og spennast ved å brette våpenet, reknast også forskjeftet som vital våpendel. For pistol reknast også rammestykket som vital våpendel. For revolver reknast også tønna som vital våpendel. For våpen med utvendig hane reknast også hane eller tennstift som vital våpendel. For skytevåpen med flintlås reknast også flinten som vital våpendel. For skytevåpen med perkusjonslås reknast også nippelen som vital våpendel.

§ 1-2 Klassifisering av skytevåpen

4. Pistol: “einhandsskytevåpen som er laga for å kunne skytast utan støtte mot skuldra og som ladast med å enten legge patroner direkte inn i våpenet sitt kammer, eller ved å bruke laust magasin.”

NOJS bemerk: Her vil vi bare påpeke at det finnes pistolkonstruksjoner som har fast, ikke løstagbart magasin. Definisjonen som foreslått ser ut til å bare definere enhånds enkelstskuddsvåpen og våpen med løst magasin til å være pistol.

Forslag til endring: Teksten endres til: “einhandsskytevåpen som er laga for å kunne skytast utan støtte mot skuldra og som ladast med å enten legge patroner direkte inn i våpenet sitt kammer, eller ved å bruke et magasin.”

§ 1-3 Skytevåpen sine funksjoneringsmåtar

“I denne forskrifta vert skytevåpen dela inn i følgjande funksjoneringsmåtar:

1. enkeltskot: skytevåpen utan magasin med eitt eller fleire løp, som ladast ved at patron leggast

manuelt i våpenet sitt kammer, og der våpenet sin avfyrimekanisme må spennast med ekstern kraft for kvar omlading.”

NOJS bemerk: Det finnes enkeltskuddsvåpen som vil falle utenfor den foreslåtte definisjonen og som heller ikke passer inn i de andre definisjonene. NOJS er kjent med at det finnes enkeltskuddsvåpen der rekylten kaster ut tomhylsen og spenner opp mekanismen, som så blir stående i åpen stilling inntil man putter neste skudd i kammeret og opphever sikring.

Forslag til endring: stryk teksten “, og der våpenet sin avfyrimekanisme må spennast med ekstern kraft for kvar omlading.”

Kapittel 2 Løyve- og meldeplikt for skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 2-3 Skytevåpen som er fritakne frå løyveplikt

8. svartkrutvåpen produsert før 1890,

NOJS bemerk: Videreføring av dagens unntak for antikke våpen støttes.

Da vi allerede har regelverk som på en god måte regulerer både adgang til ammunisjon, samt medbringning og bæring av våpen på offentlig plass, vil uønsket bruk av antikke våpen omfattes av samme straffebud som bæring av moderne våpen. Da har man i praksis de hjemler man trenger for å kunne beslaglegge våpen og ammunisjon, samt straffe de kriminelle som måtte påtreffes i besittelse av antikke våpen. Dette uten at man behøver å legge flere restriksjoner på lovydige entusiaster og våpeneiere.

Dersom departementet, etter en samlet vurdering, likevel kommer fram til at det er hensiktsmessig å innføre registreringsplikt på antikke våpen, håper vi departementet vil åpne for en løsning som i størst mulig grad fokuserer på å begrense de våpentyper der man erfaringsvis har sett at det forekommer misbruk, uten at myndighetene og potensielle kjøpere pålegges unødig ressursbruk uten målbar effekt på samfunnssikkerheten. Det er etter vår oppfatning en forsvinnende liten andel av disse våpnene som er egnet og/eller har vært gjenstand for misbruk. Vi kan f.eks ikke se at noen modeller av lange antikke svartkrutvåpen skulle være særlig ettertraktet eller praktisk å anskaffe med misbruk eller straffbare handlinger som hensikt.

Noen små svartkruttrevolvere konstruert for avfiring av ferdige svartkruttpatroner kan kanskje fremstå som interessante objekter til tross for at egnet ammunisjon er svært lite tilgjengelig, tilsvarende røyksvak ammunisjon utgjør fare for skade på både våpen og skytter og ikke kan fremskaffes via lovlige kanaler. Om disse, til tross for begrensningen som foreligger, blir ansett å ha et uakseptabelt skadepotensiale kan man se for seg at en eventuell regulering bare omfatter registreringsplikt for korte svartkruttvåpen (pistoler og revolvere).

Det er viktig ved en eventuell overgang til registreringsplikt, at en ikke drar med seg kunstige begrensninger for erverv som ikke er relevant for våpentypen og som ikke er formålstjenlig. Dette vil i

all hovedsak kun legge begrensinger på mulighetene til seriøse antikvitetssamlere uten at vi se hvordan det skal forebygge kriminell aktivitet.

En evt. regulering av en kategori- eller alle antikke våpen produsert før 1890 bør derfor ikke medføre behovsprøving eller begrensning i antall. Altså bør det kun utføres en sikkerhetsmessig kontroll av alder og vandel/personlig skikkethet ved registrering og eierskifte av svartkrutt patronvåpen produsert før 1890.

§ 2-5 Krav til løyve for erverv av våpenmagasin med stor patronkapasitet

“Den som vil erverve eller ha våpenmagasin til løyvepliktige skytevåpen med større patronkapasitet enn 10 for rifler eller fem for hagler, samt våpenmagasin med større patronkapasitet enn 20 for pistolar, må ha løyve etter våpenlova §§ 10, 12 eller § 13 og §§ 4-4 andre ledd, 4-12 andre ledd, 5-6, 5-8 eller § 5-9 i denne forskrifta.”

NOJS bemerk: Her går forslaget lengre enn det EU krever. EU-direktivet spesifiserer at dette gjelder sentertente kalibre, en kan altså tillate større magasin for randtente salonggevær uten å komme i konflikt med EU-direktivet. Kaliber .22lr utgjør ikke «størst skadepotensiale», uavhengig av magasinkapasitet. Videre så er det mange salongrifler som har større magasin enn ti patroner, også bøylerepeter og andre våpen med fast ikke løstagsbart magasin. Noen av disse lades fra enden av magasinet ved å dra ut hele fjæra og tilbringeren, forfra eller på noen våpen bakfra der det er magasin i kolben. Slike våpen vil ikke teknisk sett være helt enkel å plombere ned til mindre kapasitet heller.

Forslag til endring: legg til «sentertente, halvautomatiske», så teksten blir "Den som vil erverve eller ha våpenmagasin til løyvepliktige sentertente, halvautomatiske skytevåpen med større patronkapasitet enn 10 for rifler eller ti for hagler, samt våpenmagasin med større patronkapasitet enn 20 for pistolar, må ha løyve etter våpenlova §§ 10, 12 eller § 13 og §§ 4-4 andre ledd, 4-12 andre ledd, 5-6, 5-8 eller § 5-9 i denne forskrifta.

Kapittel 3 Våpentypar, våpendelar og ammunisjon det ikkje kan gjevast løyve for

§ 3-2 Rifler Politiet kan ikkje gje løyve for rifler med kortare totallengde enn 84 cm eller kortare pipelengde enn 40 centimeter.

NOJS bemerk: Skytesport er internasjonal idrett, og norske skyttere har oppnådd gode resultater i internasjonale mesterskap i en rekke grener. Som all annen idrett er skytesporten avhengig av et

ensartet, internasjonalt utstyrsreglement for å kunne konkurrere på like vilkår. Det er derfor svært uheldig om Norge som ett av de siste land i Europa skal ha et strengere krav til pipe- og totallengde enn 30 cm pipelengde og 60 cm totallengde som EU har fastsatt.

I flere internasjonale konkurransegrener er det en fordel med kortere pipe og totallengde, å tviholde på et særnorsk krav om 40 cm pipe og 84 cm totallengde er nesten som å tviholde på treski mens alle andre nasjoner går på glassfiber. Norske skyttere vil i så fall måtte konkurrere med mindre egnet utstyr enn de utenlandske, og det blir i noen grener umulig å arrangere internasjonale stevner i Norge hvis ikke utenlandske skyttere kan delta her med sine våpen.

Pipelengde er et myteomspunnet tema, en seiglivet myte er at pipa må være lang for å gi brukbar presisjon. På 1800-tallet var det nødvendig å ha lang pipe for å oppnå tilfredsstillende utgangshastighet, slik at ikke kulebanen ble for krum og vindavdriften for stor. Utviklingen siden den gang har gått i retning av stadig kortere piper, ettersom bedre krutt og sterkere stål har muliggjort høyere kammertrykk og jevnere forbrenning som gir tilstrekkelig høy hastighet også i kortere piper. Denne utviklingen går parallelt på både militære og sivile våpen, for å kunne sammenligne over tid er det enklest å bruke norske militære våpen som eksempler:

Remington-gevær modell 1867 hadde 95 cm lang pipe. Krag-Jørgensen m/94 hadde 76 cm. M98KF1, som ble tatt i bruk etter krigen, 60 cm. AG3 som kom på slutten av 60-tallet har 45 cm. Dens arvtaker HK416 har i normalversjon 42 cm, i karabinversjon 27 cm.

Denne utviklingen i retning av kortere pipe stanser ikke opp, selv om Norge skulle forskriftsfeste at kortere piper ikke er tillatt på lange våpen. En ser allerede at våpenprodusentene har begynt å omstille sitt modellutvalg til å være tilpasset en EU-standard på 30 cm pipe og 60 cm totallengde, slik at noen modeller allerede nå er tilgjengelige såfremt de ikke bygges om eller spesialbestilles ved import til Norge. Slik ombygging er dyrt, og modellutvalget begrenses unødige.

En kort pipe har den fordel at den kan være tykkere og derfor stivere, mer presis, med samme vekt som en lengre og tynnere pipe. I tillegg er korte og hendige våpen raskere ved målveksling og bevegelse, noe som er en stor fordel i dynamisk skyting der poengsystemet er basert på tid. Kortere pipe kan altså være en konkurransemessig fordel både i rene presisjonsgrener og i dynamiske skyteprogram. Totallengden henger sammen med pipelengde, å skulle kompensere for kort pipe ved å forlenge stokken vil gi uholdbart dårlig ergonomi og balanse.

De siste årene har fokuset på forebygging av hørselsskader økt dramatisk blant norske jegere og skyttere. Lyddempere på rifle er nå veldig utbredt både blant konkurranseskyttere og jegere, dette er en gledelig utvikling. Med dagens krav til pipelengde og totallengde er det ikke til å komme fra at en rifle med lyddemper kan bli for langt og uhåndterlig i enkelte sammenhenger. Dette gjelder kanskje spesielt til jaktbruk, der korte piper og hendige våpen svært fordelaktig. Kort pipe muliggjør montering av lyddemper uten at våpenet blir uhåndterlig langt, kort totallengde gjør våpenet praktisk når man beveger seg i terreng og gjennom skog. Utviklingen går derfor i retning av kortere piper og våpen, også for jakt.

Utleie av jaktterreng er en viktig inntektskilde for bønder og skogeiere i store deler av landet.

I ytterste konsekvens kan lengderegler som avviker fra EU-direktivet på sikt føre til at utenlandske jegere ikke får benyttet sine EU-lovlige korte jaktvåpen i Norge, noe som kan medføre bortfall av inntekt for norske grunneiere. Norge vil fremstå mindre lukrativt for pengesterke utenlandske jegere vil hvis de ikke kan medbringe og bruke sine vante og påkostede jaktvåpen. Situasjonen er ikke slik i dag fordi de fleste jegere fremdeles har lange nok våpen, men over tid vil vi nok se en utvikling der lengden på jaktvåpen i EU beveger seg retning av EUs minstekrav på 30/60 cm.

§ 3-3 Haglevåpen Politiet kan ikkje gje løyve for haglevåpen med ein eller fleire av følgjande eigenskapar:

1. haglevåpen med kortare totallengde enn 84 centimeter, 2. haglevåpen med kortare pipelengde enn 40 centimeter, 3. haglevåpen med større magasinkapasitet enn fem patroner, 4. haglevåpen med laust magasin, med unntak for hagler med boltrepetermekanisme.

NOJS bemerkjer: Også her er det foreslått strengere rammer enn hva EUs våpendirektiv krever. NOJS ser at forslaget slik det foreligger kun i liten grad vil være hemmende for jakt og skytesport som utøves i Norge i dag, da det p.t. kun er den godkjente øvelsen "Wild bunch" under Scandinavian Western Shooters, som åpner for mer enn 5 skudd (6) i sitt reglement. Det finnes også flere forbund som har internasjonale hagleøvelser for magasinmagler med mer enn 5 skudd, og vi håper derfor at departementet også for haglevåpen vil vurdere en fremtidsrettet harmonisering av våpenlengde og magasinkapasitet med EU slik at norske skyttere også i framtiden kan være med å hevde seg i toppen i internasjonale skytegrener.

Vi ønsker at det som et minimum åpnes for at godkjente øvelser innen godkjente forbund kan gi grunnlag for å erverve magasinmagler med større kapasitet enn 5 patroner.

Videre ønsker NOJS en tydelig definisjon av patronkapasitet for våpen med rørmagasin. Mange våpen med rørmagasin er konstruert for å kunne skyte flere patroner/kaliber med lik diameter, men ulik hylselengde, noe som gjør at man kan oppnå en høyere kapasitet med en kortere patroner enn det som er påført våpenet.

§ 3-6 Våpen som ikkje reknast som skytevåpen

"Det er ikkje tillate å erverve, ha, tilverke, innføre eller omsette særskilt farlege gjenstandar som saknar eit lovleg bruksområde og som står fram som eit valdsprodukt, som til dømes:

1. elektrosjokkvåpen, 2. peparspray, tåregasspray eller andre sjølvforsvarssprayer med tilsvarande verknad, 3. springknivar, 4. batongknivar, 5. stiletter, 6. slothansker, 7. batongar, 8. karatepinnar, 9. kastestjerner, 10. blåserør for å kunne skyte pilar eller andre gjenstandar, 11. sprettertar, med unntak for enkle husflidsprettertar, og 12. blankvåpen.

Første ledd gjeld ikkje for den som har løyve i medhald av våpenlova § 10 og § 5-10 i denne forskrifta."

NOJS Bemerket om pkt. 12 - Blankvåpen: NOJS mistenker at blankvåpen er kommet inn som resultat av en begrepsforvirring, og at departementet her ønsker et forbud mot startpistoler som avfyrrer løspatroner, omtalt som «blanks» på engelsk.

NOJS har forståelse for et slikt forbud, gitt at de som trenger startpistoler til hensiktsmessig bruk, f.eks. hundetrening og idrett, kan få innvilget dette på en enkel måte. Det må også tas hensyn til alle de tusenvis av jegere og hundetrenere som p.t. eier startvåpen til slik bruk, slik at disse ikke blir ufrivillige lovbrytere.

Om departementet faktisk mener blankvåpen slik det er definert i norsk språk, mener vi punktet ikke kan stå som det står uten at det kommer på plass en mer omfattende definisjon av hva som konkret er omfattet. Store Norske Leksikon definerer blankvåpen som:

“Blankvåpen er en fellsbetegnelse for hugg- og stikkvåpen som brukes i nærkamp i motsetning til håndskyttevåpen og de tidligere kastevåpen. Blankvåpen omfatter alle former for spyd, sverd og økser.”

NOJS bemerket om pkt. 3 - Springkniver: Vi ønsker vi at departementet ser på om dette spesifikke forbudet egentlig er relevant. Springkniver er ikke nødvendigvis utviklet/designet som voldsprodukt og mangler ikke lovlige bruksområder, og ville sann sett ikke rammes av §9 første ledd, siste alternativ i gjeldende våpenforskrift: “andre tilsvarende særlig farlige gjenstander uten aktverdig formål og som fremstår som voldsprodukter”

Springkniver er ikke objektivt sett farligere enn andre kniver, fjærmekanismen som skyver ut bladet har ikke større kraft enn det som kreves for nettopp denne oppgaven, og har ikke kraft nok til å penetrere klær eller påføre større skade.

Mange modeller av springkniver er først og fremst konstruert for- og markedsført mot rednings- og beredskapssetater, og jegere, ettersom knappeaktivering av bladet er lettere å betjene med hansker eller når hendene er tilgriset med kjemikalier eller blod.

En oppmykning på dette punktet kan også gjøre foldekkniver tilgjengelig for personer med funksjonshemming.

Etter vårt syn vil det være tilstrekkelig med et forbud mot rene voldsprodukter, slik at springkniver som er utviklet for “aktverdig” bruk ikke rammes av et generelt forbud.

Hvis forbudet består, vil det være ønskelig med en klarere definisjon, da innehavere av både assisterte lommekniver og “flipper”-aktiverte lommekniver uten fjær (spring) i enkelte saker har blitt rammet av dette forbudet.

Kapittel 4 Erverv av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til jakt, sportsskyting og samling

Erverv av skytevåpen og våpendelar til jakt

§ 4-1 Halvautomatiske rifler til jakt

“Politiet kan gje løyve til erverv og innehav av halvautomatiske riflemodellar, som opphavleg er konstruert for jaktbruk og som: 1. frå fabrikk er produsert for bruk av våpenmagasin med patronkapasitet på inntil 10, 2. ikkje er tilverka med skjefte eller annan innretning som heilt eller delvis dekker oversida av pipa, og som 3. ikkje er tilverka med pistolgrep som står att på våpenet når bakstokken takast av.

Eit løyve etter første ledd kan likevel berre gjevast for våpentypar som oppfyller krava til lovleg våpentype etter våpenlova § 5 og § 3-1 i denne forskrifta.”

NOJS bemerker: vi ser positivt på at departementet ønsker å gå bort fra en godkjentliste, og tillate alle halvautomatiske jaktrifler som tilfredsstiller noen gitte krav.

Vi ser derimot med undring på pkt. 2 - “Skjefte eller annen innretning som helt eller delvis dekker oversida av pipen. Vi kan ikke se at dette er en farlig egenskap, og bruken av et så generelt begrep som “annen innretning” kan i verste fall ramme normale hjelpemidler som sikter, montasjeskinner, lyddempere, miragebånd o.l.

Vi vil også bemerke at det finnes en del gamle halvautomatiske rifler som opprinnelig er konstruert for militært bruk, som ikke har mulighet for løse magasin, og sånn sett bør kunne anses å ikke utgjøre en større fare for samfunnssikkerheten enn moderne halvautomatiske rifler konstruert for jakt. NOJS ønsker at det ses på muligheten for å opprette en godkjenningsliste for denne typen halvautomatiske rifler, noe som bør kunne gjøres i medhold av Våpenlovas § 10. *Fritak i særskilde tilfelle;*

“Politiet kan gje løyve til å erverve, ha, importere, tilverke eller omsette gjenstandar som er nemnde i eller i medhald av § 5 andre og tredje ledd, § 6 andre og tredje ledd, § 7 tredje ledd eller § 8 når det ligg føre eit særskilt behov, og når omsynet til samfunnstryggleiken ikkje talar imot det.”

Et konkret eksempel på en slik rifle er Garand, som kun kan lades med åtte patroner, og som ikke har mulighet for løse magasin.

Forslag til endring: I pkt en, legg til et unntak med kaliberbegrensning for halvautomatiske våpen med randtenning (eventuelt begrense dette unntaket til noen bestemte randtenningspatroner, f.eks: .22 short, long og long rifle).

Stryk pkt to som vedrører skjefte eller lignende som dekker oversiden av pipa, slik at pkt 3 blir ny pkt 2.

Legg til et nytt ledd: *“Politiet kan for enkelte våpenmodeller dispensere for krav om at våpenet opprinnelig skal være konstruert for jaktbruk, når det er opplagt at dette ikke medfører noen økt fare*

for samfunnssikkerheten. Slikt unntak kan gis i form av en liste over godkjente modeller med stående dispensasjon, ut over den generelle godkjenningen."

§ 4-4 Halvautomatiske rifler til sportsskyting

"Politiet kan gje løyve til erverv og innehav av halvautomatiske riflemodellar som er godkjent til jakt etter § 4-1 i denne forskrifta til sportsskyting.

Politiet kan gje løyve til erverv av halvautomatiske rifler som nemnt i våpenlova § 5 andre ledd nr. 3, med dei avgrensingar som følgjer av § 3-1 og § 3-2 i denne forskrifta, til personar som: 1. har gjennomført tryggingsopplæring, som vert arrangert av skyttarorganisasjonen, og 2. har i minst to år vore medlem i skyttarorganisasjon som har eit godkjent skyteprogram for den omsøkte våpentypen, og 3. har gjennomført minst 10 organiserte treningar og minst 10 opne stemner arrangert av skyttarorganisasjonen i dei siste to åra."

NOJS bemerk: Vi er positive til foreslått tekst, men vi ønsker samtidig å gjøre oppmerksom på at det på inneværende tidspunkt er noe uklart i hvilken grad store magasiner for .22LR, og halvautomatiske rifler som kan benytte disse, vil rammes av ny forskrift. Øvelsen "minirifle" under DSSN gir i dag medlemmer som vil satse på rifleskyting, muligheten til å opparbeide mye god trening og konkurranseerfaring med rifle ila. karantenetiden. Vi håper denne muligheten blir ivaretatt på ett eller annet vis i ny forskrift, om det skulle vise seg at departementet virkelig ønsker de samme begrensninger for rifler/magasin i .22LR og evt. andre randtente patroner, som for rifler/magasin beregnet på sentertente patroner.

Kapittel 5 andre ervervsgrunnlag

§ 5-1 Erverv og innehav av skytevåpen og våpendelar som skal brukast av andre

"Politiet kan gje løyve etter første ledd til erverv av rifler eller hagler med enkeltskot eller manuell omlading, halvautomatiske hagler, pistolar og revolverar."

NOJS bemerk: Vi mener at halvautomatiske rifler i .22 L.R. er en viktig opplæringsplattform med lite skadepotensiale som er meget godt egnet for unge skyttere som skyter i forbund som har øvelser for halvautomatiske rifle i sitt program. Vi ønsker derfor at politiet skal ha mulighet til å gi slikt løyve også for halvautomatiske rifler i 22lr.

§ 5-2 Erverv og innehav av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon for godkjente skyttarforeiningar

“Skyttarforeiningar som er tilslutta godkjent skyttarorganisasjon kan erverve og ha inntil 15 komplette skytevåpen med tilhøyrande våpendelar, som kan brukast innafor organisasjonen sine godkjente skyttarprogram”

NOJS bemerker: Det er vanlig at en enkelt skyttarforeining kan være tilknyttet flere forbund og tilby skyteopplæring og aktivitet innenfor disse forbundenes ulike program. I lys av dette forstår vi det slik at departementet med denne ordlyden åpner for at hver forening kan erverve inntil 15 klubbvåpen per tilknyttet forbund. NOJS lesar vidare kapittel 8 i denne forskrift i den forståelse at departementet ønsker å begrense antall skytterforbund som gir grunnlag for erverv. Det er derfor viktig å ta høyde for at eksisterende forbund i framtiden vil organisere flere øvelser enn i dag. NOJS har også inntrykk av at behovet for klubbvåpen allerede i dag varierer sterkt ut fra flere faktorer, der medlemstall ser ut til å være ett av de vesentlige. Vi synes derfor en ordning med et fastsatt antall våpen, uavhengig av størrelse på foreningen blir feil, og ønsker derfor at departementet kan se på løsning som fastsetter antall klubbvåpen ut fra andre parameter f.eks. antall medlemmer, antall juniorskyttere og/eller antall forbund skytterforeningen er tilknyttet.

§ 5-5 Erverv av replikavåpen, luft- og fjørvåpen.

“Politiet kan utan særskilt behovsprøving gje personar som oppfyller krava til alder og personlege eigenskapar etter våpenlova §§ 15 og 16 løyve til å erverve rifler, hagler, pistolar og muskett som berre kan ladast frå munningen.

Det same gjeld for perkusjonsrevolverar som ladast i tønne, kammerladarar, samt luft- og fjørvåpen som er laga for å kunne skyte prosjektil med diameter på meir enn 4,5 mm.

Fritaket frå behovsprøving gjeld likevel ikkje for erverv av tønne til revolver eller andre våpendelar som kan gjere eit perkusjonsvåpen om til eit patronvåpen.”

NOJS bemerker: Vi vil gjøre oppmerksom på at det også finnes perkusjonsrifler som lades i tønne. Vi er redd disse er utelatt ved en forglemmelse, og vil foreslå at disse også tas inn i denne paragrafen. Utover dette, ser vi på dette forslaget som en meget positiv og praktisk tilnærming til våpen som utgjør en særdeles liten risiko for samfunnet.

Forslag til endring: endre teksten «Det same gjeld for perkusjonsrevolverar som ladast i tønne» til «Det same gjeld for perkusjonsrevolverar og riflar som ladast i tønne»

Kapittel 6 Oppbevaring, transport og sending av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 6-5 Krav til oppbevaring av skytevåpen og ammunisjon som ikkje er løyvepliktige

“Krava til oppbevaring etter dette kapitlet gjeld også for haglevåpen som er friteke frå løyveplikt etter § 2-3 nr. 11 i denne forskrifta, samt for ammunisjon til slike haglevåpen.

Den som oppbevarer skytevåpen og ammunisjon som er friteke frå løyveplikt skal trygge at skytevåpen er tømt for ammunisjon. Skytevåpen som er friteke frå løyveplikt, eller vital del til slike skytevåpen skal oppbevarast nedlåst i skap, skuff eller annan låsbar innretning. Krava til oppbevaring etter denne føresegna gjeld likevel ikkje for skytevåpen som er lovleg deaktiverte.”

NOJS bemerkar: slik vi lesar denne paragrafen så er den også ment å gjelde svartkruttvåpen produsert før 1890. Dette fremstår noe merkelig enn så lenge svartkruttvåpen fra før 1890 etter vår oppfattelse må være definert som å ikke utgjøre noen samfunnsrisiko ettersom disse kan omsettes fritt. Ammunisjon til denne type våpen vil uansett omfattes av reglene for oppbevaring av ammunisjon, som vil si at den skal være nedlåst. Det kan også være noen praktiske utfordringer rundt det å låse inn vital del til slike våpen, da demontering av antikviteter produsert før 1890 kan være langt fra trivielt og medføre risiko for skade og verditap.

Forslag til endring: Legg til nytt ledd, *“Krav til oppbevaring gjeld likevel ikkje svartkruttvåpen produsert før 1890.”*

Kapittel 7 krav til alder og personlege eigenskapar for å kunne erverve og ha skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 7-1 Vilkår for fritak frå alderskravet på 18 år for erverv av hagler og rifler

“Politiet kan gje personar over 16 år fritak frå alderskravet for anna erverv enn kjøp og for innehav av hagler eller rifler, samt løyvepliktige våpendelar og ammunisjon til slike skytevåpen når søkar enten i minst seks månader har vore aktiv medlem i godkjent skyttarorganisasjon og som har tilråding frå denne, eller som har gjennomført og bestått Jegerprøven.

Politiet kan også gje mindreårige personar løyve til å erverve skytevåpen og løyvepliktige våpendelar på grunnlag av minneverde etter § 5-10 i denne forskrifta.

Personar under 18 år kan likevel ikkje gjevast løyve til å kjøpe skytevåpen”

NOJS bemerk: Formuleringen «for anna erverv enn kjøp» virker å være direkte sakset fra EU-direktivet, men må være misforstått og feil oversatt. Det siste punktet om at person under 18 likevel ikke kan få løyve til å kjøpe skytevåpen gir ingen mening for oss, så fram til at det skal finnes en dispensasjonsmulighet. Hvordan har departementet tenkt at en person på 16 år, med ferskt jegeravgiftskort, skal få ervervet sin første hagle om han ikke skal kunne kjøpe den i butikken med en innvilget ervervstillatelse?

Kan årsaken til denne ordlyden skyldes at den engelske oversettelsen av EUs våpendirektiv ser ut til å ha en litt annen punktsetting og dermed litt endret betydning?

Vi ser at den svenske teksten ser ut til å ligge tettere opp til den franske:

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för dels annat förvärv än köp, dels för innehav av skjutvapen avsedda för jakt och »C1 målskytte ◀, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter och att föräldern, eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens, tar ansvar för lämplig förvaring enligt artikel 5a, och

Slik vi leser den svenske ordlyden så er det to separate dispensasjonsgrunnlag fra aldersgrensen; det kan gis dispensasjon for «annet erverv enn kjøp», det vil si at denne bestemmelsen er ment å åpne for at mindreårige kan arve eller få våpen i gave. Videre så kan man dispensere for unge jegere og skyttere med foresattes tillatelse osv. Ingen steder finner vi noe forbud mot kjøp.

Vi har i Norge lange tradisjoner for at ungdom driver med jakt og sportsskyting, dette må vi hegne om. Det har i flere tiår vært rettspraksis at man får kjøpe jaktvåpen fra man er 16 år hvis man har jegerprøven. Vi har heller ikke inntrykk av at antall hendelser med unge våpeneiere utgjør noe samfunnsproblem.

Forslag til endring: i og med at dette ser ut til å være en helt utilsiktet kopiering av en feil oversatt EU-tekst foreslår vi følgende ny tekst:

“Politiet kan gje personar over 16 år fritak frå alderskravet for erverv ved arv eller forskudd på arv. Politiet kan også gi fritak fra samme alder for innehav av hagler eller rifler samt løyvepliktige våpendelar og ammunisjon til slike skytevåpen når søkar enten i minst seks månader har vore aktiv medlem i godkjent skyttarorganisasjon og som har tilråding frå denne, eller som har gjennomført og bestått Jegerprøven.

Politiet kan også gje mindreårige personar løyve til å erverve skytevåpen og løyvepliktige våpendelar på grunnlag av minneverde etter § 5-10 i denne forskrifta.”

Kapittel 8 Godkjenning av skytebaner, godkjenning av våpenorganisasjonar og teknisk program.

§ 8-6 Utfyllande reglar for godkjenning av skyttarorganisasjon

“Når vilkåra etter våpenlova § 28 andre ledd er oppfylte kan Politidirektoratet godkjenne skyttarorganisasjonar som: 1. eit eige styre, 2. ein stabil drift og økonomi, 3. er registrert i Enhetsregisteret, 4. er open for medlemskap for personer frå heile riket, 5. er tilknytt ein internasjonal skyttarorganisasjon, 6. har minst 10 lokallag, 7. har terminliste med minst 10 opne stevner per år, og 8. har eit teknisk skyteprogram som skildrar organisasjonen sine skytedisipliner”

NOJS bemerker: Vi er bekymret for at de foreslåtte kravene vil være en begrensning for utvikling av skytesporten i Norge og Norges påvirkning på internasjonal skytesport. Norge har en meget god skytekultur og sterk skytetradisjon. Dette er verdier vi bør være stolte av. Et regelverk som nærmest gjør det umulig for nye øvelser å oppstå i Norge undergraver i stor grad disse tradisjonene. I denne sammenhengen er det spesielt pkt. 5. *“er tilknytt ein internasjonal skyttarorganisasjon,”* som bekymrer oss. Et krav om at det først må finnes en internasjonal organisasjon vil forhindre at Norge kan utvikle en ny skytesport som deretter kan bli internasjonalt anerkjent. Skiskyting er et veldig godt eksempel på en ny skytesport utviklet i Norge, som senere fikk internasjonal utbredelse.

§ 8-7 Godkjenning av skyteprogram for godkjente skyttarorganisasjonar

“Skyteprogram eller endringar i gjeldande skyteprogram for skyttarorganisasjonar skal vere godkjent av Politidirektoratet. Ein godkjenning skal omfatte aktuelle våpentypar, medrekna utforming, tillaten magasinkapasitet, kaliber og dei andre tekniske krav til dei våpentypar som skal brukast i skyteprogrammet. Politiet kan berre godkjenne skyteprogram som brukar halvautomatiske rifler som er tillatne til jakt, og som brukar våpenmagasin med patronkapasitet på inntil fem for hagler, 10 for rifler og 20 for pistolar. Dette gjeld likevel ikkje for skyttarforbund, som allereie har godkjente skyteprogram for slike skytevåpen eller våpenmagasin.”

NOJS bemerker: Vi forstår at departementet og Politiet ønsker å begrense hvem som kan inneha de våpen som er ansett å ha størst skadepotensialet, men vi synes ikke dette er riktig fremgangsmåte. Vi har i dag gode forbund som administrerer disse skyteøvelsene i god dialog med Politiet, men en monopolsituasjon er ikke nødvendigvis de optimale rammevilkårene for å utvikle en sunn, fremtidsrettet og inkluderende skytesport. Det bør også tas høyde for at et forbund av ulike årsaker kan bli avvirket, og da bør det være rom for å etablere et nye forbund som kan overta ansvaret for disse øvelsene.

NOJS foreslår å fjerne eller omformulere dette avsnittet, slik at man ikke begrenser utviklingen av nye skyteprogram, og gir eksisterende forbund monopol

Kapittel 9 Næringsverksemd og merking

§ 9-7 Krav til dokumentasjon for omsetnad med våpenmagasin

"Løyvehavar skal laupande føre oppgåve over alle kjøp, sal, utlån med vidare av lause våpenmagasin med patronkapasitet på meir enn fem for hagler, 10 for rifler og 20 for pistol (våpenmagasinprotokoll)."

NOJS bemerkar: også her vil vi foreslå at begrensinger for hagle ikke går ut over rammene satt av EUs våpendirektiv, og at det forskriften tar høyde for at internasjonale hagleøvelser som åpner for patronkapasitet over 5 patroner kan godkjennes av Politidirektoratet.

Kapittel 14. Overgangsreglar

Våpenlova § 43 første ledd skal lyde: Forbodet mot å ha halvautomatiske rifler etter § 5 andre ledd nr. 3 trer i kraft eitt år etter ikraftsetjinga av denne lova.

NOJS bemerkar: vi foreslår at fristen for avhending settes til 3 år fra ikraftsettelse. Ved krav om avhending skal det utbetales erstatning tilsvarende verdivurdering foretatt av børsemaker. Det er et viktig prinsipp at når samfunnet, med samfunnssikkerhet som begrunnelse, ønsker å fjerne enkelte våpenmodeller fra privat eie, også tar kostnaden med dette tiltaket.